

լու: Հայերը, ընդունելով օտար կրօնքը, նրա վրայ դնում են իրանց ազգային դրոշմը, նրան յարմարեցնում են իրանց պատմութեան, աւանդութիւնների, սովորութիւնների եւ ցեղական յատկութիւնների հետ: Այդ ազգային մի մեծ ձիրք է, որից զուրկ են շատ ազգեր: Գերի բերելով յունաց աստոածներին, մեր նախնիքը հայեացրին նրանց, մինչեւ անգամ նրանց անունները փոխեցին: Հրաւիրելով պարսից աստոածներին, նոյնպէս վարոեցան նրանց հետ: Քրիստոնէական եկեղեցին, որ առաքեալների ձեռքով հիմնուեցաւ Հայաստանում, բայց լուսաւորչի ձեռքով բոլորովին կերպարանափոխուեցաւ: Հայերը չմիացան ոչ Հռոմի եւ ոչ Բիւզանդիայի եկեղեցիների հետ: Վերջին ժամանակներում մտաւ հայերի մի մասի մէջ կաթօլիկութիւնը եւ բողոքականութիւնը: Առաջինը, կաթօլիկութիւնը, նոյնպէս ազգային կերպարանք ստացաւ եւ դարձաւ իսկական հայ-կաթօլիկութիւն: Հայերը պահպանեցին իրանց եկեղեցական վաղեմի ծեսերը, արարողութիւնները, պաշտամունքը եւ, որ ամենագլխաւորն է՝ լեզուն: Իսկ բողոքականութիւնը դեռ հայերի մէջ ազգային գոյն չէ ստացել: Այն, որ Չալլաղը նկարագրեց, միսինարի բողոքականութիւն է:

– Ի՞նչ պետք է անել Չալլաղի կարծիքով:

– Նրա կարծիքով, պետք է աշխատել հեռացնելու միսինարների թէ՛ ազդեցութիւնը եւ թէ՛ ներգործութիւնը, եւ կազմել ինքնուրոյն հայ-բողոքական եկեղեցի: Եւ այդ կը լինի նրա գործունեութեան բուն նպատակը:

– Կը յաջողո՞ղի՞ նրան:

– Ես հաւատացած եմ, որ կը յաջողո՞ղի: Նա չափազանց եռանդոտ եւ հաստատ կամքի տէր մարդ է:

Սենեակի դուռը կամաց բացուեցաւ, պանդոկի սպասաւորներից մէկը գլուխը ներս բերեց, ասելով.

– Մի մարդ հարցնում է ձեզ:

Ասլանը հրամայեց, որ ներս թողնեն: Քանի ըրալէից յետոյ ներս մտաւ մի անծանօթ երիտասարդ, նուրբ կազմուածքով եւ բաւական մաքուր հագնած եւրոպական հագուստով: Նա քաղաքավարութեամբ գլուխ տոեց, մօտեցաւ Ասլանին, սեղմեց նրա ձեռքը եւ տոեց մի փոքրիկ նամակ: Ասլանը շտապով բաց արեց նամակը, կարդաց եւ, վերջացնելուց յետոյ, ասաց երիտասարդին.

– Մենք իսկոյն պատրաստ կը լինենք, յարգելի Արփիար, դուք եւս պատրաստոեցէք, որ շուտով ճանապարհ ընկնենք: Ահա ձեզ զէնքեր, իսկ պանդոկի բակում կապած է ձեզ համար մի գեղեցիկ ձի: